

عنوان مقاله:

مناسبات معماری با علوم دقیقه در متون علمی دوره اسلامی

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات معماری ایران، دوره 1، شماره 7 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

جعفر طاهری - استادیار دانشکده معماری، شهرسازی و هنر اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

مناسبات معماری با علوم دقیقه (ریاضیات و تکنولوژی) در دوره اسلامی، به دلیل گستره وسیع این علوم و مطالعات میان رشته ای محدود دو قلمرو، آشکارا تبیین نشده است. از سویی، شناخت این مناسبات تنها با بررسی آثار معماری و بدون در نظر گرفتن میراث علمی دانشمندان آن دوران به دست نخواهد آمد. هدف مقاله حاضر، واکاوی بخشی از این مناسبات، با استناد به متون ریاضیات و دانش نامه های علوم در سده های دوم تا یازدهم هجری است. پژوهش حاضر تعاملات علوم دقیقه با معماری و صنایع وابسته را ذیل دو محور طبقه بندی علوم و کاربرد ریاضیات در شکل گیری معماری، براساس روش تفسیر تاریخی بررسی می کند. یافته های این پژوهش نشان می دهد که معماری به رغم پیوند عمیق با علوم دقیقه در مرحله طراحی و ساخت، به دلیل تفاوت در ماهیت و اهداف آن دو، در شمار این علوم قرار نمی گیرد. هرچند اصناف معماران و بنایان ارتباط مستقیمی با میراث علمی و فنی ریاضی دانان نداشته اند؛ از شواهد تاریخی چنین برمی آید که این میراث به واسطه معماران شبه ریاضی دان و پیشرو، به زبان مسائل عملی معماری ترجمه و توسعه می یافت.

کلمات کلیدی:

علوم ریاضی، طبقه بندی علوم، متون ریاضیات، معماری، دوره اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/443766>

